कृपणेन समो दाता न कश्चिद्भुवि विद्यते ।
अस्पृशन्नेव वित्तानि यः परेभ्यः प्रयच्छति ॥ १३३ ॥
केचिद्वस्तुनि नो वाचि केचिद्वाचि न वस्तुनि ।
वाचि वस्तुनि चाप्यन्ये नान्ये वाचि न वस्तुनि ॥ १३४ ॥
5 के वा भुवि चिकित्सन्ते रोगार्तान्मृगपक्षिणः ।
श्वापदानि दरिद्रांश्च प्रायो नार्ता भवन्ति ते ॥ १३५ ॥
कैवर्तकर्कशकरग्रहणाच्युतोऽपि जाले पुनर्निपतितः शफरो वराकः ।
जालात्पुनर्विगलितो गिलितो बकेन वामे विधौ बत कुतो व्यसनान्निवृत्तिः ॥ १३६ ॥
कोकिलेन कृतं मौनं प्रावृट्काले स्वलज्जया ।
10 यत्र भेकीपतिर्वक्ता तत्रास्माकं कुतो वचः ॥ १३७ ॥
कोकिलोऽहं भवान्काकः समानः कालिमावयोः ।
अन्तरं कथयिष्यन्ति काकलीकोविदाः पुनः ॥ १३८ ॥
कोपो यत्र भ्रुकुटिरचना निग्रहो यत्र मौनं
यत्रान्योऽन्यस्मितमनुनयो दृष्टिपातः प्रसादः ।
15 तस्य प्रेम्णास्तदिदमधुना वैशसं पश्य जातं
त्वं पादान्ते लुठसि न च मे मन्युमोक्षः खलायाः ॥ १३९ ॥
क्रीत्वान्यतोऽपि मूल्येन मार्जारः पोष्यते हितः ।
अहितो हन्यते यत्नाद्गृहजातोऽपि मूषकः ॥ १४० ॥
क्लीबा हि दैवमेवैकं प्रशंसन्ति न पौरुषम् ।
20 दैवं पुरुषकारेण घ्नन्ति शूराः सदोद्यमाः ॥ १४१ ॥
क्व गन्तासि भ्रातः कृतवसतयो यत्र धनिनः
किमर्थं प्राणानां स्थितिमनुविधातुं कथमपि ।
धनैर्याञ्चालब्धैर्ननु परिभवोऽभ्यर्थनफलं
निकारोऽग्रे पश्चाद्धनमहह भोस्तद्धि निधनम् ॥ १४२ ॥
25 क्व चिद्वीणावादः क्व चिदपि च हा हेति रुदितं
क्व चिद्विद्वद्गोष्ठी क्व चिदपि सुरामत्तकलहः ।
क्व चिद्रम्या रामा क्व चिदपि जराजर्जरतनु-
र्न जाने संसारः किममृतमयः किं विषमयः ॥ १४३ ॥
क्व प्रस्थितासि करभोरु घने निशीथे
30 प्राणाधिको वसति यत्र जनः प्रियो मे ।
एकाकिनी वद कथं न बिभेषि बाले
नन्वस्ति पुङ्खितशरो मदनः सहायः ॥ १४४ ॥